

אהבת אמת

הקאמרטת הישראלית ירושלים
מנהל מוסיקלי: אבנר בירון

הקאמרטה הישראלית ירושלים

מייסד ומנהל מוסיקלי: אבנר בירון
יועץ: יוסף ברדנשוילי

חברי התזמורת

*נגן ראשי**משנה לנגן ראשי					
כינור ראשון מתן דגן* נטשה שר* כרמלה ליימן** מיכאל בויאנר דניס גרסי רומן יוסופוב סופיה קירסנובה	כינור שני אנדראה האלם* אטיין מנרי* אדוארד רזניק** אנה קובזרב מיכאל קונצביץ' קרן שושני	ויולה מיכאל פלסקוב* דורון אלפרין בוריס רימר אנדריי שפליניקוב	צ'לו צבי אורליאנסקי* יפים אייזנשטדט* מרינה כץ* אלכסנדר סינלניקוב**	קונטרבאס דמיטרי רוזנצוויג* גנאדי ליטבין	אבוב מוקי זוהר* אורי מירז
	בסון מאוריצי פאז* קריסטיונס גריגס	חליל אסתי רופא*			
	קרן יער אלון ראובן*				

כנר עמית כבוד: אריק קוביליאנסקי

נגנים אורחים: מיכאל מלצר, חלילית; נועם פרסקו, קרן יער; קרן פנפיומן זיהבי, כלי הקשה

חברי העמותה וחברי הוועד המנהל

*חברי הוועד המנהל						
רו"ח רענן קופ פרופ' אורי קרשון ברוך שלו* דב שפיר	יאיר מנדלס אמנון נדב פרופ' מנחם פיש* פרופ' שמואל קבילי	רוברט דרייק פרופ' משה הדני* אפרת וימן גרשוני ניסים לוי	פרופ' אבי בן בסט* רו"ח תלמה ברבשקין לור פרופ' בני גיגר* עו"ד יאיר גרין* אילן דה פריס	פרופ' רות ארנון*, יו"ר יעקב אייזנר* ד"ר חנן אלון יצחק אלרון* פרופ' שלמה בידרמן		

הצוות האדמיניסטרטיבי

<p>התזמורת מודה לבנותיו של עקיבא עצמון ז"ל על השאלת הכינור בעל הצליל המיוחד שבו הפליא לנגן כאשר לא היה עסוק בהקמת המדינה.</p>	<p>מכירות: דגן פדר מנהל במה: ואלרי אקסיונוב יועץ משפטי: עו"ד עמי פולמן הנהלת חשבונות: שרית יצחקי</p>	<p>מנהל כללי: בן ציון שירה מנהל אדמיניסטרטיבי: מיכאל קונצביץ' מפיק וספרן: מורן מגן מנהלת שיווק: תמר אומנסקי</p>
---	--	---

מחלקת מנויים: 1-700-55-2000 / בימים א'-ה' 09:00-17:00

משרד התזמורת: רח' ההגנה 13, הגבעה הצרפתית, ירושלים / טל: 02-5020503 / פקס: 02-5020504
כתובתנו באינטרנט: www.jcamerata.com / אימייל: info@jcamerata.com

התזמורת נתמכת על ידי: משרד התרבות והספורט | עיריית ירושלים, האגף לתרבות ומסתייעת בתורמים שונים.

ירושלים / מנהל קהילתי הגבעה הצרפתית

קונצרט מיוחד עם תהליך העבודה

יום ב', 17.11.14 בשעה 14:00

ירושלים / תיאטרון ירושלים, אולם הנרי קראון

יום ג', 18.11.14 בשעה 20:00

תל אביב / מוזיאון תל אביב לאמנות

יום ה', 20.11.14 בשעה 20:30 (סדרת שבת)

יום ו', 21.11.14 בשעה 13:00

יום א', 23.11.14 בשעה 20:00

כרמיאל / היכל התרבות

יום ב', 24.11.14 בשעה 20:30

אהבת אמת

רונן בורשבסקי מנצח

מארי מוריה סופרן (יפן)

צבי אורליאנסקי צ'לו (ישראל)

מרינה מינקין צ'מבלו (ישראל)

יוהאן פרידריך פאש (1758-1686)

סוויטה תזמורתית בסול מז'ור

תומאס ארן (1778-1710)

קנטטה: "הבוקר"

אטיליו אריוסטי (1729-1666)

קנטטה: "אהבת אמת"

הפסקה

נעמה תמיר (1984)

"הזיות אביב" לתזמורת קאמרית

(בכורה עולמית)

אלסנדרו סקרלטי (1725-1660)

קנטטה לחג המולד

ג'ואקינו רוסיני (1868-1792)

סרנדה לתזמורת קטנה

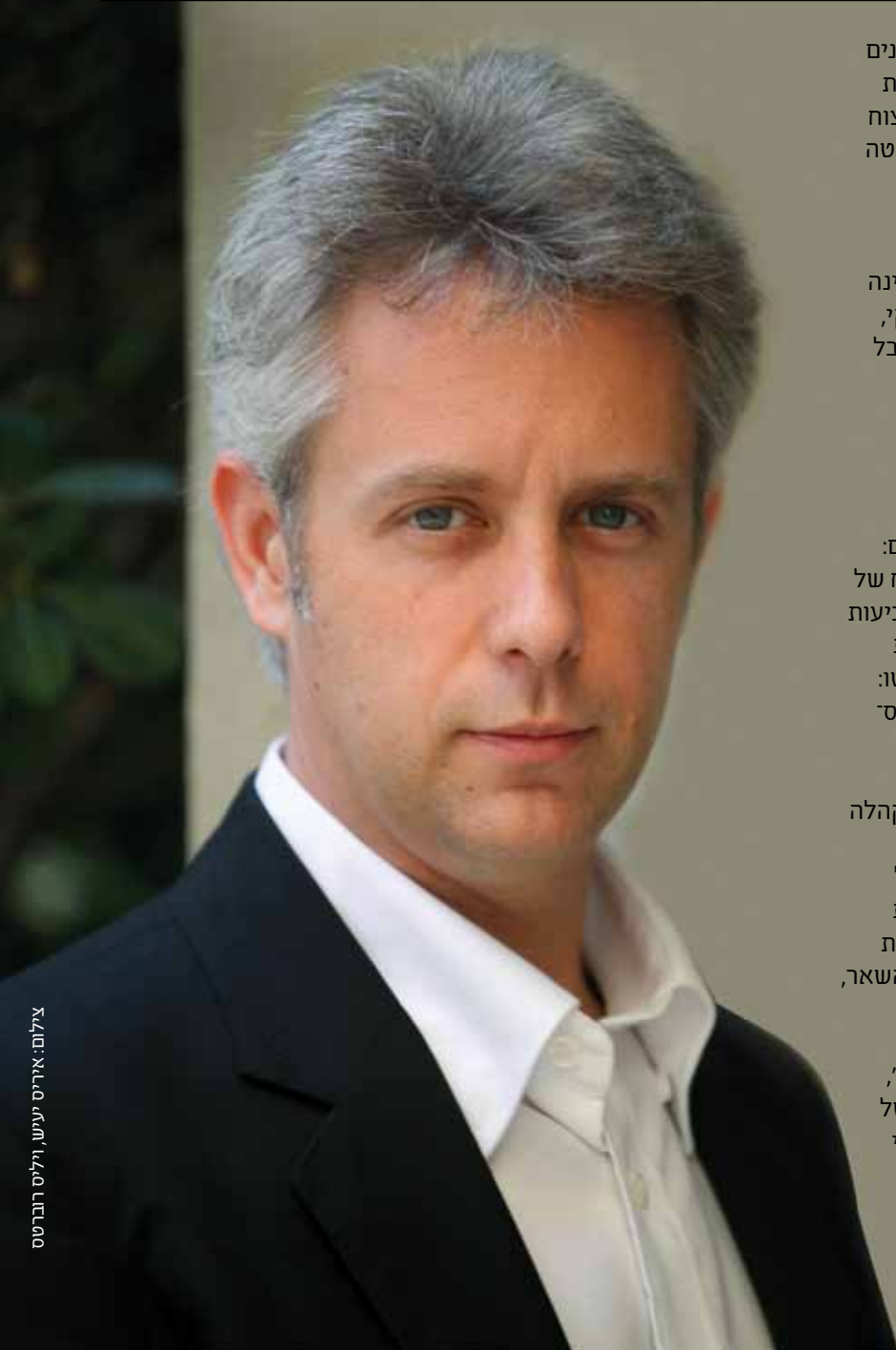
המנצח הישראלי רוֹנֵן בּוֹרֶשְׁבֶּסְקִי, המכהן זה כמה שנים כמשנה למנצח זובין מהטה בתזמורת הפילהרמונית הישראלית, משמש גם מרצה בכיר וראש המחלקה לניצוח מקהלות בבית הספר הגבוה למוסיקה על-שם בוכמן-מהטה באוניברסיטת תל אביב.

רוֹנֵן בּוֹרֶשְׁבֶּסְקִי הוא בעל תואר אמן והיה תלמידם של הפרופסורים נועם שריף ומנדי רודן. כמו כן השתלם בווינה אצל המאסטרו הנס גראף. כזוכה המלגה ע"ש קוסביצקי, הוזמן להשתתף בסדנאות הניצוח היוקרתיות של פסטיבל טנגלווד בארצות הברית עם התזמורת הסימפונית של בוסטון, תחת שרביטיהם של המאסטרי סייג'י אוזווה וברנרד הייטינק.

את הקריירה המקצועית פתח רוֹנֵן בזכייה בפרסים בינלאומיים בשתיים מתחרויות הניצוח החשובות בעולם: תחרות הניצוח "ניקולאי מלקו" בדנמרק ותחרות הניצוח של טוקיו, שבה היה צעיר המשתתפים. מאז הוא מוזמן בקביעות לנצח על מרבית התזמורות בארץ ועל תזמורות בארצות הברית, באירופה וביפן. בין הסולנים שניגנו תחת שרביטו: הכנרזיוולן פנחס צוקרמן, הצ'לנית אמנדה פורסייט והבס-בריטונים זיגפריד לאוקנר ואנדרה מורש.

רוֹנֵן בּוֹרֶשְׁבֶּסְקִי הוא המנצח והמנהל המוסיקלי של המקהלה הישראלית ע"ש גארי ברתיני, של המקהלה הקאמרית של בית הספר למוסיקה בוכמן-מהטה באוניברסיטת תל אביב ושל מקהלת האיחוד. במסגרת פרויקט "התזמורת הפילהרמונית הגרמנית - ישראלית", הוביל את התזמורת והמקהלה בסיום קונצרטים ברחבי גרמניה והופיע, בין השאר, באולם הגוונדהאוס בלייפציג.

התקליטור "השער השביעי" של חברת "הרמוניה מונדי", ובו מקהלת אורטוריו בניצוחו שרה מוסיקה ליטורגית של מלחיני בארוק ומלחינים ישראלים, זכה בפרס בינלאומי יוקרתי מטעם האקדמיה לאמנויות בפאריס. שם הפרס "L'Orphée du Prestige Lyrique de l'Europe" על שם שארל מונש.

מארי מוריה החלה את הקריירה האופראית שלה בתפקיד מלכת הלילה **בחליל הקסם** של מוצרט. כשהופיעה בו לראשונה בשנת 2007 במטרופוליטן אופרה של ניו יורק בבימויה של ג'ולי טיימור ובניצוחו של ג'יימס לוין, סיכמה המבקרת גלנדה פרנק: "קול הסופרן של מארי מוריה עשוי לכשף גם חתולי פרא".

מארי מוריה, ילידת יפן, השלימה תואר שני באקדמיה למוסיקה של מוסאשינו, עיר לווין של טוקיו, והשתלמה בקולג' מאן (Mannes) למוסיקה בניו יורק. בשנת 2007 ייצגה את ארצה בתחרות היוקרתית "זֶמֶר העולם" של ה-BBC בקרדיף, שאליה נבחרים מדי שנתיים 25 זמרי אופרה בלבד מכל העולם. אחר כך זכתה בשורת פרסים ובהשגים בינלאומיים, כגון שלב הסיום של התחרות השנתית מטעם המועצה הלאומית של המטרופוליטן אופרה בניו יורק, דבר שהקנה לה את פריצת הדרך המיוחלת - תפקיד מלכת הלילה.

מלבד ב"מֶט" של ניו יורק ובאופרה הסקוטית, הייתה מארי מלכת הלילה גם בפסטיבל גליינבורן באנגליה, באופרות של פאלם ביץ', פיטסבורג, פורטלנד וסיאטל, במרכז קנדי בווינגטון די סי, באופרת לייפציג ובאופרה העממית של וינה.

בשנים האחרונות מארי מוריה היא חלק מצוות ה"לנדסטאיטר" של לינץ באוסטריה, שם גילמה את התפקיד הראשי **בלקמה** של דליב, קלוריןדה **בלה צ'רנטולה** של רוסיני, התפקיד הראשי **במריה סטוארדה** של דוניצטי, פיורדיליגי **בכך עושות כולן** של מוצרט, מימי **בלה בוהם** מאת פוצ'יני, סופי **באביר הוורד** של ריכרד שטראוס, ג'ילדה **בריגולטו** של ורדי וסופרן E **בהאבודה** של פיליפ גלאס.

עוד בין תפקידיה: ליו **בטורנדוט** של פוצ'יני, צ'רבינטה **באריאדנה בנקסוס** מאת ריכרד שטראוס, צרלינה **בדון ג'ובאני** ופמינה **בחליל הקסם**, שתיהן של מוצרט, אדינה **בשיקוי האהבה** והתפקיד הראשי **בלוצ'יה די למרמור**, שתיהן של דוניצטי, יוליה **ברומאו ויוליה** של גונו, מיכאלה **בכרמן** של ביזה, ווגלינדה **בזהב הריין** והלְמוֹיְגָה **בוולקירות**, שתיהן של וגנר.

בישראל ביקרה כמה פעמים במסגרת סדנאות האופרה של ג'ואן דורנמן. זאת הופעתה הראשונה עם הקאמרטו.

בין 1 ל-41

אבנר בירון מנצח
ניצה שאול קריינית (ישראל)

מוצרט סימפוניה מס' 1 במי במול מז'ור
ויליאם וולטון פאסאד
אנדרה קפלה אגדה
מוצרט סימפוניה מס' 41 (יופיטר) בדו מז'ור

ירושלים: תיאטרון ירושלים, אולם הנרי קראון

יום ג', 9.12.14 בשעה 20:00

כפר סבא: אודיטוריום ספיר

יום ד', 10.12.14 בשעה 20:30

זכרון יעקב: אלמא מרכז אמנויות

יום ה', 11.12.14 בשעה 20:00

תל אביב: מוזיאון תל אביב לאמנות

מוצ"ש, 13.12.14 בשעה 20:00

גני תקווה: מרכז הבמה

יום ב', 15.12.14 בשעה 20:00

מודיעין: היכל התרבות

מוצ"ש, 20.12.14 בשעה 20:30

עקרון הווריאציה

אבנר בירון מנצח
פרופ' אריאל הירשפלד מרצה
סופיה קירסנובה כינור

היידן סימפוניה מס' 85 "המלכה"
ראמו שאקון מתוך "האינדיאנים האצילים"
באך שאקון לכינור סולו מתוך הפרטיטה מס' 2
והן וויליאמס פנטסיה על נושא מאת תומאס טאליס

תל אביב: מוזיאון תל אביב לאמנות

יום ו', 28.11.14 בשעה 11:00

ירושלים: תיאטרון ירושלים, אולם הנרי קראון

יום ו', 5.12.14 בשעה 11:00

עקרון הווריאציה שוכן כמעט בכל מעשה ובכל פעילות אנושית; ארוחות, נשיקות ופנים אנושיות. הווריאציה היא חלק מהחיים, יצירה לנוכח הבלתי משתנה. אריאל הירשפלד הוא פרופסור בחוג לספרות עברית באוניברסיטה העברית בירושלים.

אוברטורה / פֶּלְזֶנְטְרִי / בּוֹרָה / אֵיר / פרלוד / מינואט 1 ו-2

בגרמניה הברוקית הייתה היצירה הקרויה "סוויטה תזמורתית" או "אוברטורה" פופולארית ביותר. הייתה בה סדרת מחולות צרפתיים ובראשם פתיחה, "אוברטורה" בצרפתית. יש באמתחתנו כ-100 סוויטות תזמורתיות של יוהאן פרידריך פאש, 85 של כריסטוף גראופנר, מורו, ו-135 של גאורג פרידריך טלמן, חברו. פאש, מנצח, תיאולוג לותראני ומלחין, נולד בעיר הגרמנית בוטלשטדט שלידי ויימאר שלוש שנים אחרי הולדת באך והנדל ושבע שנים אחרי הולדת טלמן. הוא היה מלחין מבריק ופורה ובני דורו העריכוהו (ובכלל זה משפחת באך), אך משום מה, אף יצירה משלו לא יצאה בדפוס בימי חייו, ואחרי מותו לא טרח איש להשמיעו. קשה לומר מדוע העמידה אותו ההיסטוריה בצילם של שלושת הענקים. רק בתחילת המאה ה-20 תוקן המצב במקצת, והוא נמשה חלקית מתהום הנשייה*.

את ראשית חינוכו קיבל כנער סופרן. בהיותו בן 13 התקבל למקהלת כנסיית תומאס הקדוש בלייפציג בהנהלתו של ה"קנטור"*** יוהאן קונאן, קודמו של באך בתפקיד. בזמן לימודי התיאולוגיה באוניברסיטה של לייפציג הקים בה פאש "קולגיום מוזיקום", אשר ברבות הימים אף הצליח להתחרות בכבוד במקהלה ובתזמורת של כנסיית תומאס הקדוש. רבות מידיעותיו במוסיקה קנה לו פאש

בלימוד עצמי, כיוון שידו לא השיגה תמיד לשלם למורים. כשחש שיש בידו די ידע לפתוח במסעו המוסיקלי, החל לסבוב בגרמניה ובבוהמיה, ובשכר שהרויח מהלחנותיו הצליח להעמיק את הכשרתו. בין השאר למד אצל כריסטוף גראופנר בדרמשטדט.

בשנת 1722 קיבל עליו פאש את תפקיד הקאפלמייסטר בחצר העיר צֶרְבֶּסְט־אנהלט. פעמיים באותה שנה הוצע לו להגיש מועמדות למשרת הקנטור של כנסיית תומאס הקדוש של לייפציג, במקום קונאן מורו שנפטר באותה שנה, אך פאש נשאר נאמן למשרתו בצֶרְבֶּסְט, ועל כן - משדחה גם טלמן ההמבורגאי את התפקיד - קיבל אותו בסופו של עניין יוהאן סבסטיאן באך, והשאר היסטוריה...

בתחילה הלחין פאש ממש כמו חברו טלמן. מספרים כי כדי לקנות לו בטחון, הציג באחד הקונצרטים של הקולגיום מוזיקום סוויטה תזמורתית משלו כיצירה של טלמן. רק אחרי שזכה לתגובות נלהבות מנגני התזמורת ומחבריו הסטודנטים, הגיע למסקנה שגם הוא יכול.

פאש הותיר יבול של 12 שנות קנטטות כנסייתיות, 14 מיסות, פאסין אחד, אופרה אחת, מוטטים ואורטוריות, קונצ'רטי, סימפוניות וכאמור, 100 אוברטורות, או: סוויטות תזמורתיות.

הסוויטה התזמורתית בסול מינור חוברה ככל הנראה בשנת 1713, בשעה שהשתלם פאש אצל כריסטוף גראופנר בדרמשטדט.

התזמור הוא לשני אבובים, לבסוף ולכלי קשת. **הפתיחה** בנוייה שני נושאים במשקל אֶלֶה בְּרֹנֶה (2/2). הצגת הנושא השני, המהיר, נשמעת בתחילה כפוגה, שבה כל קבוצת כלים - מגבוהי הצליל לנמוכי הצליל - מצטרפת זו אחרי זו. אך מיד לאחר ההצגה, הרעיון הפוגאלי נזנח לטובת מנגינה הנישאת בידי הכינורות הראשונים וליווי. סיום מדומה לקראת סוף הפתיחה מחזיר אותנו אל הנושא הראשון, האטי.

הפרק השני, בעל המשקל המשולש, קרוי, *plaisanterie* שהיא המילה הצרפתית להלצה, סקרצו באיטלקית. הפרק עליו וריקודי לא פחות מן הבוֹרָה, **הפרק השלישי**, הבא אחריו. כאן משקל אֶלֶה בְּרֹנֶה חוזר, ואקורדים כרומטיים מוסיפים מרירות נעימה לַמְתֶּק.

הפרק הרביעי, במשקל משולש, הוא אֵיר (כלומר אֵרִיָה, שיר). הפרק אטי וארוך, ובו הכינורות והאבובים משוחחים שיחות ליריות עתירות עיטורים, והכלים נמוכי הגוון - הויולות, הצ'לי, הבסון והצ'מבלו - מלווים בצלילים ממושכים.

הפרק החמישי, פרלוד קצר ומהיר במשקל 2/2, מוביל אל **הפרק האחרון**, שני מחולות מינואט דרנשאיים במשקל משולש, אטיים והדורים. בארוק במיטבו.

* בידי המוסיקולוג הגרמני הוגו רימן (1849-1919).
** מנהל המקהלה ומנחה הטקסים הדתיים.

אנדנטה ואדג'ו / אלגרו / רציטיבי -
אלגרו ואנדנטה / אדג'ו / אנדנטה

גם אם נקעה נפשו של המלחין תומאס ארן מן הקריירה המשפטית, כפי שיתברר מיד, תועלת גדולה אחת בוודאי צמחה לו מבקיאותו בחוק האנגלי: הוא אחד המלחינים הראשונים בהיסטוריה שדרש ואף קיבל מידי מוציא לאור סכום כסף נכבד כתשלום בעבור זכויות יוצרים.

המלחין תומאס אוגוסטין ארן נודע בבריטניה ובחבר העמים שלה בעיקר בזכות יצירתו הפטריוטית "Rule Britannia", וכן בשל יצירותיו הרבות לבמה הלונדונית. לעומת זאת, ביבשת לא היה מוכר. הא ראה, כשביקר היידן לראשונה בלונדון בשנת 1791, ומארחיו לקחו אותו לראות את האופרה של ארן "אָרְטֶקְסְקֶס", הודה המלחין הווינאי שמעולם לא שמע על האופרה ולא על מלחינה.

ארן נולד בקובנט גארדן שבלונדון למשפחת רפדים. הילד נמשך למוסיקה מגיל צעיר, אך הדבר לא נשא חן בעיני הוריו, שהועידו לו, כמובן, קריירה משפטית ואף גייסו את הכסף הדרוש לחנכו באיטון, הקולג' היוקרתי. שתי אנקדוטות מפורסמת סובבות על אודות משיכתו של ארן למוסיקה: האחת - כי התאמן בנגינת פסנתר בחדרו בלילות, תוך שהוא מעמעם את צלילי המיתרים בכלי המיטה, והאחרת - כי התחפש לנער שליחיות, כדי לזכות להתגנב אל יציעי "האופרה האיטלקית" שבמרכז לונדון.

באופרה הפגיש המקרה את תומאס הצעיר עם המלחין והכנר הוירטואוז מייקל פֶּסְטִינג, וזה לא רק לימדו לנגן בכינור ולא רק לקחו לאוקספורד לשמוע את האורטוריה עתליה של הנדל, אלא אף הצליח לשכנע את ארן האב להתיר לבנו - שכבר עבד באותה עת כעוזרו של עורך דין - לבחור בקריירה מוסיקלית. מתברר שהמוסיקה וחי הבמה הטילו את קסמם על כל בני הדור הצעיר לבית ארן: אחותו של תומאס, סוזאנה מריה ארן (לימים סִיבֶּר), הייתה שחקנית ברוכת כשרון וזמרת קונטראלטו מהוללת, וגם האח ריצ'רד היה שחקן וזמר, אם כי מהולל פחות. שניהם השתתפו בכמה מיצירותיו של האח המלחין.

למרבה הצער אבדו רבות מיצירותיו של ארן בשריפה הקשה שפקדה את קובנט גארדן בשנת 1808. ידוע, עם זה, כי חיבר כ-90 יצירות לבמה, ובהן אופרות, מחזות והצגות שופעות תלבושות ותפאורות

שנקראו מֶסְקֶס (מסכות) וכללו מחול, משחק ופנטומימה. אחת מאלה, "אלפרד", עסקה במלך אלפרד הגדול, ששלט על אנגליה במאה התשיעית. "המסכה" זכתה בפופולאריות גדולה והיא הוצגה באחוזת הכפרית של פרדריק נסיך וויילז בקְלִיבְדֶן. זאת ההצגה שבה, בשנת 1740, נולד השיר המפורסם "Rule, Britannia!". ארן הכין גם עיבוד לשיר "God Save the King/Queen", ההמנון הבריטי.

הקנטטה "הבוקר" יצאה תחת ידיו של ארן כנראה בשנת 1755. הוא נטל 14 שורות אהבה מיצירה מוקדמת של אלכסנדר פופ* וסלל לקראתן שביל של 10 שורות משלו, המתארות את יפי צבעי הטבע וצליליו.

באקדמה הכלית הקצרה - אנדנטה - סקוונצת פולסים בכלי הקשת מעוררת ציפייה. ואז, בהישמע "קרני החמה מן ההר מבקיעות ואת שמי הרקיעים בזיוון מצבעות", המוסיקה מאיירת את המילים: המנגינה מרקיעה השמימה ומליסמה עוצרת נשימה עוטפת בקרני שמש את הכל. קול הסופרנינו ששתק עד כה, נכנס לפתע לפעולה: בטרילים מסתלסלים הוא מפריח פרחים ובצפצופים דקים הוא מחקה את שירת העפרוני ואת הנסיונות הבוסריים של הרועה לנגן בחלילו. כלי הקשת והצ'מבלו מסייעים בציור שאר האלמנטים: אדמת החופים, משבי הרוח, ריחות האחו, פכפוך מי הפלג ואש הלהבה שבלב אל דיליה, האחת והיחידה, שהלכה לה - אבוי - והותירתנו עם געגוע ושיר.

*ראו הערת השוליים בתרגום הקנטטה.

אנדנטה ואדג'ו

קֶרְנֵי הַחֲמָה מִן הַהָר מִבְּקִיעוֹת
וְאֶת שְׁמֵי הַרְקִיעִים בְּזִיוֹן מַצְבְּעוֹת.

אלגרו

שִׁחְרִית מִסְלֶסֶלֶת שׁוֹרֵק עֶפְרוֹנִי,
כָּל פֶּרַח עוֹטָה מִלְבוּשֵׁיחַן צִבְעוֹנִי.

רציטטיב - אלגרו ואנדנטה

מִן הַכֶּפֶר אֶל הַיַּעַר דוֹרֵךְ בְּשִׁבְלֵוֹ
רוֹעָה, וּבּוֹדֵק בְּלִכְתּוֹ חֲלִילוֹ.

אדג'ו

לוֹ רַק בְּבָרֵק יֶרֶק מוֹלִי
הוֹפִיעָה גַם דִּילִיָּה שְׁלִי,
נֶאֱהָ מִכָּל צִיץ הַפּוֹרֵחַ,
כִּבְשֵׁם הָאֶחוּ לָהּ רִיחַ.

אנדנטה

הוּי, לֶךְ רוּחַ רַךְ*, אֲנַחוּתִי אָנָּה שְׁלַח,
וְאֶל אֶזֶן דִּילִיָּה תוֹי אָנָּה קַח.
כִּתּוֹר הַבּוֹדֵד הַמְּבַכָּה אֶהוּבָה,
וְהַדִּי קוֹל בְּכִיוֹ זוֹרָה עַל סְבִיבָה,
כְּמוֹהוּ, בּוֹדֵד אֶשְׁטַח קִינֵתִי
עַד אֵינְסוֹף, כִּי אֵינְנָה עוֹד דִּילִיָּה אֶתִּי.

הוּי, לֶךְ רוּחַ רַךְ, אֲנַחוּתִי נָא הַסִּיעַ,
צְפוֹר אֶת שִׁירַת עֶרְבִיתוֹ בְּלִי יִשְׁמִיעַ,
יְדָם נָא הָרוּחַ, לֹא יַעַר יְנוּעַ,
לֹא נַחַל יְהוּם, כָּל עוֹד בִּי גִעְגּוּעַ.

לֹא פֶלַג צוֹנֵן לְמִטְטִיל הַפּוֹסֵעַ,
לֹא תְנוּמָה מִתּוֹקָה לְעוֹבֵד הַיָּגַעַ,
לֹא זֶרְזִיף לְצַפּוֹר, לֹא צוּף לְדְבוּרָה,
מִתּוֹקִים כְּמִרְאָךְ לְעֵינַי, נַעֲרָה.

Andante & Adagio

The glittering sun begins to rise
On yonder hill, and paints the skies.

Allegro

The lark his warbling matin sings,
Each flower in all its beauty springs.

Recitative - Allegro & Andante

The village up, the shepherd tries
His pipe, and to the woodland hies.

Adagio

Oh! that on th'enamelled green
My Delia, lovely maid, were seen,
Fresher than the roses bloom,
Sweeter than the mead's perfume.

Andante

Go, gentle gales*, and bear my sighs away,
To Delia's ear the tender notes convey.
As some lonely turtle his lost love deplores,
And with shrill echoes fills the sounding shores.
So I like him, abandoned and forlorn,
With ceaseless plaints my absent Delia mourn.

Go, gentle gales, and bear my sighs along;
The birds shall cease to tune their evening song,
The winds to blow, the waving woods to move,
And streams to murmur ere I cease to love.

Not bubbling fountains to the thirsty swain,
Nor balmy sleep to laborers spent with pain,
Nor showers to larks, nor sunshine to the bee,
Are half so pleasing as thy sight to me.

*14 שורות אלה
הן מובאה מתוך
אלכסנדר פופ
(1744-1688):

שירים פסטוראליים 3,
סתיו (1709).

*These 14 lines are
an excerpt from
Alexander Pope
(1688-1744):
Pastorals III,
Autumn (1709).

א ת שיר האהבה הארצי שלפנינו כתב נזיר, שהיה לכומר, שהיה למלחין, למורה למוסיקה ולדיפלומט. אטיליו מלאכי אריוסטי, בן זמנו של אלסנדרו סקרלטי, נולד למשפחה אמידה בבולוניה. בצעירותו למד לשיר ולנגן בכינור ובעוגב. בהגיעו לגיל 22 נשבע את שבועתו כנזיר במסדר הסרוויטים (משרתי מריה), וכעבור ארבע שנים הוסמך להיות כומר וזכה במשרת נגן העוגב של כנסיית סנטה מריה דִי סְרווי בבולוניה. ובאמת, יצירותיו הראשונות היו אורטוריות. אך המסדר היה ליברלי דיו כדי לאפשר לאריוסטי לעסוק בזמנו הפנוי גם בהלחנה חילונית בחצר דוכס מנטואה ומונפראטו, וכך קרה שבשנת 1697 יצאה תחת ידו אופרה*. מאז והלאה הייתה הכתיבה לתיאטרון בראש מעייניו.

דוכס מנטואה ומונפראטו, שכבר הוזכר, המליץ לפני ידידה ברלינאית, כי תקבל את אריוסטי לעבודה בחצרה. הייתה זו סופי שארלוט, נסיכת ברנדנבורג, אהבת נלהבת של מוסיקה והאמנויות. הקליק היה מייד. אריוסטי הפך למורה לנסיכה ולמלחין בחצרה. בתקופה זו, בין 1697 לבין 1701 - שבה הפכה בינתיים הנסיכה למלכת פרוסיה - זכה אריוסטי בכבוד רב ובהערכה, והוא כתב שם קנטטות, אריות, ארבע אופרות וקונצ'רטי קאמריים. דא עקא, עקב תגרת ידיים בינו לבין המנצח המלכותי הראשי, נאלץ לנטוש את חצר מלכת פרוסיה ולחפש לו מעסיק אוהב מוסיקה אחר.

כזה היה יוזף הראשון, קיסר אוסטריה. בחצרו בווינה קנה לו אריוסטי - בנוסף

לתפקידיו המוסיקליים - עוד עיסוק, כמתרגם וכדיפלומט. בין 1703 ל-1709 שימש כממונה על ענייני הקיסרות האוסטרית באיטליה.

אריוסטי היה זמר, צ'לן, נגן מקלדות ובעל משיכה גדולה במיוחד לוויולה ד'אמורה. הוא הלחין 21 סונטות לכלי הזה, שכונו לימים "סונטות שטוקהולם", שכן רוב כתבי היד שרדו בספריה הגדולה של בירת שבדיה. מן העשור השני של המאה השמונה עשרה עשה אריוסטי חיל כנגן וכמלחין בפריס ובלונדון. בבירת אנגליה חלק עם הנדל ועם ג'ובאני בונונצ'יני את ניהול האקדמיה המלכותית למוסיקה, ואף ידוע כי היה נגן הוויולה ד'אמורה באחת האופרות האיטלקיות הראשונות של הנדל בלונדון, **אמדיגי די גְאוֹלָה** (אמדיגי מלך הגאלים).

ב-1724 החל אריוסטי למכור למנויים - בהצלחה מרובה - חוברות ובהן שיעורים לנגינה על ויולה ד'אמורה, ובאותה שנה חיבר מחזור של שש קנטטות ושמו "פריחתה ודעיכתה של האהבה". הנה כי כן, ב-1724 היה כבר אריוסטי מרוחק דיו מימיו הנזירים, כדי שהתמקדותו במנעמי האהבה ובמעקשיה לא תפגיע.

הקנטטה "אהבת אמת" היא השנייה במחזור הקנטטות. אריוסטי ארגן את המחזור כך: בשלוש הקנטטות הראשונות שרה סופרן ובשלוש האחרונות אלט. הדבר מסמן ככל הנראה את אופטימיות האהבה בפריחתה ואת הכעס והעציות עם הפיכתה לתובענית ולנרגנת.

ויש למחזור חלוקה נוספת: בקנטטות האיזוגיות - הראשונה, השלישית והחמישית - הזמרת מלווה בחליל, בכינור ובבסו קונטינואו וקודמות להן סינפוניה כלית, ואילו בשלוש הקנטטות הנותרות, "הזוגיות", הליווי הוא בסו קונטינואו ותו לא.

הקנטטה הראשונה, "הוורד" עוסקת בפרח המסמל את האהבה, אשר מלבד יופי, ניחוח ורוך, יש בו גם חוחים מעקצצים. הקנטטה השנייה, שלנו, "אהבת אמת", מתארת חיזור אחר רועה תמימה וביישנית. בקנטטה השלישית, "עץ הבוקיצה", העץ מלין על כי הגפן, שהייתה פעם כרוכה סביבו, הלכה לה. בקנטטה הרביעית, "החירות מן אהבה", דווקא הפרידה מן האהבת התובענית מועלית על נס, בחמישית, "האונייה הטרופה" סערה של ממש משקיעה למצולות הים את אוניית האהבה. ובקנטטה האחרונה, "הקנאה", האהבה מביאה לידי הרס ואבדון, והיא "עריץ לכל לב". עד כדי כך.

אריוסטי מפגין בכל יצירותיו חוש הומור, חיבה להרמוניות מפתיעות ושימוש בהפסקות מתודיות. ובקנטטות האלה הוא מציג גם את אותה יכולת דרמטית שעשתה אותו למלחין אופרות. הן התפקידים הקוליים והן הליוויים הכליים מציירים לנגד אוזנינו מניפת רגשות מגוונת. עיסוקיו החוץ מוסיקליים של אריוסטי לא איפשרו לו להלחין הרבה, אך המעט ראוי מאוד להישמע.

*האופרה "טירזי" שהוצגה לראשונה בוונציה.

לרגו

הוי, רועונת* ענגה,
 בתולונת* בסתר המדרגה,
 אל-נא תנוסי, בואי מהר.
 כי אני מאוד אוהבך!
 כל הפצי ממך
 הוא לטעם הענג הזך
 של לבך, חזך הרך!
 אותר על כל חסד אחר!

רציטיב

אך את בישנית!
 אדמומית עולה על פניך היפות!
 אל תסמיקי, הקשיבי לי נא:
 אם לו פעם אחת תהיי מוכנה
 לטעם את ענוג האהבה,
 אהבת ישר ואמת,
 תתחרטי על הזמן
 שהעברת בשלילת האהבה.
 הו, מה מתק נדיר חשים כשאוהבים.
 בנעם של כאב
 לומר: "אני אוהב!
 אמות למענך!" לשמוע: "אהובי,
 אתה כפצע בלבבי!"

ויאצ'ה

שמעי, הנה התור
 הומה לו בשוכך,
 אומר הוא כביכול: "אני אוהב אותך".
 אחרי נשוק, שמחה,
 פורחת אהבה.
 שמעי, הנה כאן דרור
 שבקנו יושב.
 בצעקת כאב
 זוגה נותן צוחה:
 אבד אבדה דרכו אל קן האהובה.

*באיטלקית ארבעת
 המונחים: רועה, בתולה,
 ענוגה וצנועה מובאים
 בסיומת של הקטנה:
 .etta-1 ella

Largo

Ritrosetta Pastorella,
 Semplicitta Verginella,
 Non fuggir, deh vieni a me.
 Ch'io se t'amo,
 Solo bramo,
 Puro affetto
 Dal tuo petto,
 Ne ti chiedo altra mercé.

Recitativo

Ma tu vergognosetta
 Di vermiglio color tingi il bel volto!
 Non arrosir, m'ascolta.
 Se provi una sol volta
 Qual bel diletto è Amore
 Che in compagnia dell'Onestà sen stia;
 Ti pentirai del tempo
 Che neghittosa in non amar consumi.
 Oh! Che dolcezza rara si prova amando!
 Oh, che soavi pene
 Son quelle il dir: "Mio Bene!
 Per te mi moro!" E poi sentir: "Mia vita,
 Anch'io per tè nel sen l'alma ho ferita!"

Vivace

Odi la Tortorella
 In su quel ramo,
 Che par che dica: "Io t'amo."
 E lieta poi baciando,
 Il caro Ben sen va.
 Odi la Rondinella
 In su quel nido,
 Che con pietoso grido,
 Lo sposo va chiamando,
 Che ancor tornar non sa.

ערב חד פעמי

תזמורת, שני פסנתרנים וזמר-יוצר אחד

שלומי שבן וירון קולברג

בערב שמשלב מוסיקה קלאסית עם יצירתו של שלומי שבן
מנצח: אבנר בירון

תל אביב, המשכן לאמנויות הבמה
יום חמישי, 15.1.15 בשעה 21:30

לצעירים עד גיל 35
כל הקודם זוכה

60 שנה
ביצע

כרטיסים במשרד התזמורת 1-700-55-2000
ובאתר www.jcamerata.com (ללא עמלה)

הקאמרה הישראלית ירושלים
מנהל מוסיקלי: אבנר בירון

וההזמנה לכתובת יצירה לתזמורת הקאמרטה. וידעתי מיד...

השם הזה – "הזיות אביב", שהגדרתי לעצמי מראש, עוד לפני שגיבשתי לי רעיון מוסיקלי או מבנה או אפילו מוטיב קטנטן, העניק לי את החופש לכתוב כל מה שעולה על רוחי, בלי מגבלות "רגילות", בלי תכנון "מסרס", בלי "התנצלויות" מיותרות. הצלילים האינטואיטיביים, כמו חלומות בהקיץ, ספק אני הכותבת אותם ספק הם נכתבים מעצמם, הפכו לאמודע למודע, הזיה למציאות, חלומות בהקיץ – לפרטיטורה קורמת עור וגידים (או במקרה הזה – חמשות ותווים).

ליצירה שני פרקים שהם למעשה אחד. היא עוסקת בנושאים חולפים עוברים, בלי מבנה מוגדר. לעתים הם חוזרים, בצורתם המקורית או בשינוי כלשהו, לעתים – נעלמים כלא היו. בעזרת אותן חזרות על הנושאים וגיבושם לכדי משהו שלם, היצירה מנסה לצקת מעט היגיון ב"הזיות" שבמציאות. אבל המסקנה הנובעת ממנה כשמגיעים לסופה, ואף קודם לכן, היא שלא צריך למצוא היגיון או סדר בהזיות האלה, אלא פשוט להשלים אתן ולחיות אתן בשלום.

שמתי בפי כלי הנגינה מונולוגים ודיאלוגים, כדי להאנישם ולהעביר בעזרתם רגש כלשהו, בתקווה שהמאזין יוכל להזדהות אתו, או לפחות להבין אותו. ואם לא להבין אותו – להשלים אתו.

היצירה מוקדשת לאחיין החדש שלי, הראל, שנולד ממש בסיום כתיבתה.

זכה בפרסים בפסטיבלים בארץ ובעולם ומשודר בערוצי טלוויזיה. ב-2009 זכתה במקום השני בתחרות ע"ש חנה ידור-אבני למלחינים על יצירתה Celectronic. נעמה זוכת מלגת קרן התרבות אמריקה-ישראל לקומפוזיציה לשנים 2007 ו-2008.

דברי המלחינה על יצירתה

"...כשראינו הארץ רועדת תחת רגלינו ואין לנו מעמד, התגבר בנו פתאום חפץ הקיום בכל עוזו, כחוק לכל חי במצב כזה, וברגע אחד למדנו לדעת את עצמנו; נפקחו עינינו לראות, כי תעינו עד כה בעולם של דמיון והזיה..." (מתוך "פצעי אוהב", אחד העם)

בכל שנה באביב ירושלים משתגעת. זה משהו באוויר. זה משהו באנשים. זה משהו ברכבת הקלה. ואולי זה רק משהו ביי? כך הרהרתי לי לפני כשנתיים, כשעמדתי בתחנת ה"רכבתקלה" בבית הכרם בירושלים. אז החלטתי שהיצירה הבאה שלי, תהיה אשר תהיה, תיקרא "הזיות אביב". חלפה שנה, והגיעה ההזדמנות

נעמה תמיר החלה ללמוד נגינת פסנתר בגיל צעיר, ובהמשך - גם נגינת סקסופון וצ'מבלו. היא בוגרת מגמת המוסיקה של התיכון לאמנויות ויצ"ו בחיפה ובעלת תואר ראשון ושני בקומפוזיציה מן האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, שם למדה אצל הפרופסורים ינעם ליף, מנחם ויזנברג וולדימיר שקולניק. כמו כן השתתפה בכיתות אמן עם המלחינים ריצ'רד ורניק ופרופ' ולטר צימרמן. לאחר תום לימודיה השתלמה אצל פרופ' עודד זהבי.

יצירתה Spirangle לרביעיית צ'לי נוגנה באחרונה במסגרת פסטיבל ישראל, בסדרת הקונצרטים הקאמריים במרכז למוסיקה עין כרם. ב-2013 זכתה בפרס הראשון בתחרות לכתובת מוסיקה קאמרית של ה"דויטשה אופר" בברלין בעבור יצירתה, "אודה ל'אל" לחמישיית אבוב, והיצירה נוגנה שם בקונצרט הזוכים. יצירתה "סקיצות לנבל" שכתבה במיוחד לפרויקט משותף עם הקונסרבטוריון הלונדוני Trinity Laban Conservatoire of Music and Dance נוגנה בקונצרטים בארץ ובלונדון. בסוף 2012 בוצעה יצירתה "אקטואלי", העוסקת בנושאים חדשתיים בווערים. היצירה נכתבה עבור זמרת הסופרן קרן הדר, אנסמבל זמרי "קולגיום" ואנסמבל סולני תל אביב, בניצוחו של ברק טל.

נעמה עוסקת בעבודות בין-תחומיות. שיתוף הפעולה שלה עם הכוריאוגרפית אילת כהן הניב כמה פרויקטים, ובהם הופעות ב"פסטיבל האישה" בחולון ובמחסן 2 בנמל יפו. סרט ההנפשה "בעלת הנס", שאת הפסקול שלו כתבה עם אופיר בראון,

קנטטה לחג המולד

הוי, בית לחם עניה גאה

רציטיבי

הוי, בית לחם עניה, גאה, מעטרה,
הן מי שאת הכל ברא,
ומי שבכל הספירות נע, בך חנה!
יוצר האור
בא לזהר בך למין צעקתו הראשונה.

אריה

מחיק כוכבית רחוקה
שמש נצח לנו הפציעה.
מגוף בתולונת* זכה
צאצא נצח לנו הופיע.

רציטיבי

בלבשו צורת אדם,
בעצומה של עונת הצנה,
בקש התינוק הנשגב
להציל מאחרית עלובה
את כלל האנושות הנדונה.
בגופו התמים נתן הגנה
לכלנו, בשלהבת אהבה.

אריה

המקור של כל אוצרותי
מפתח את כל מוסרותי,
אף כי בפתולים נעקד.
הכל ברא הוא מאין,
ובכל זאת אראנו בעין.
בעריסה ארצית נולד.

אורטוריות, סרנדות, קונצ'רטי, יצירות לכלי
סולו ולאנסמבל קאמרי.

אין תיעוד באשר לנסיבות כתיבתה של
קנטטת חג המולד. ייתכן כי הזמין אותה
אציל רומאי לשם השמעתה בביתו המרווח
טרם ארוחה דשנה בין ערבית חג המולד
לבין מיסת החצות. ייתכן כי הושמעה
לראשונה בוותיקן ואחר כך גם במקומות
אחרים ברומא.

הטקסט מכיל תיאורים מחיי הרועים,
והמוסיקה - חיקוי של נגינת חמתות חלילים
עממיות. הדימויים הפסטוראליים האלה
נגזרים מן המנהג שהיה רווח באיטליה
הטרומטעשייתית: רועים מהרי אברוזה
שליד רומא וחקלאים מכפרי הסביבה היו
זורמים אל העיר לקראת חג המולד, שם
נהגו להתכנס לפני פינות המחזה שהקימו
רומאים, ובהן נראית בובת ישוע התינוק
נחה באבוס, ולצדו - בובות של הוריו, של
חיות הבית ולפעמים גם של מלאכים.
בהתכנסויות האלה היו יודעי הנגן מנעימים
בכלי הנגינה העממיים שהביאו עמם.

הקנטטה פותחת בהקדמה כלית הדורה,
שבחלקה השני מופיעים מעין דרונים
(drones), שהם צלילים משוכים כצלילי
חמתות החלילים. דרונים כאלה מופיעים
גם באריית הסיום הנמרצת, הסוגרת שלושה
צמדי רציטיבי ואריה.

*קרוי גם "סקרלטי האב", להבדילו מבנו,
דומניקו, "סקרלטי הבן", שנודע כמחבר
של 555 סונאטות למקלדת.

יצירותיו של אלסנדרו סקרלטי הגיעה
הקנטטה הקאמרית האיטלקית לידי
שיא. הוא, יותר מכל מלחין אחר, קיבע
בה את מתכונת העקיבה רציטיבי-אריה
רציטיבי-אריה, שנותרה על כנה עד לשלהי
הבארוק האיטלקי. סקרלטי הלחין לא
פחות משש מאות קנטטות, רובן כתובות
לקול ולבסו קונטינואו, ולעתים נוספו
לתזמור עוד כלים. בקנטטה שלנו הליווי
מועשר בכלי קשת.

אלסנדרו סקרלטי* נולד בפלרמו
שבסיציליה, אך רוב שנותיו עברו עליו
ברומא, שם התקבל ל"אקדמיה של
ארקדיה" המהוללת, שהקימה בבירת
איטליה המלכה השבדית הגולה כריסטינה.
סקרלטי פעל גם בערים איטלקיות
אחרות והוא נפטר בנאפולי.

יצירות סקרלטי רבות ומגוונות: דרמות
מוסיקליות, אופרות טרגיות וקומיות,

*ראו הערת השוליים בקנטטת אריוסטי.

O di Betlemme altera povertà

Recitativo

O di Betlemme altera povertà venturosa!
 Se chi fece ogni cosa,
 Se chi muove ogni sfera, in te discende,
 E l'autor della luce
 Ne suoi primi vagiti a te risplende.

Aria

Dal bel seno d'una stella
 Spunta a noi l'eterno sole.
 Da una pura verginella
 Nacque già l'eterna prole.

Recitativo

Presa d'uomo la forma, alle gelide tempre
 D'inclemente stagione soggiace
 Il gran Bambino.
 E d'acerbo destino per sottrarre al rigore
 L'umanità cadente,
 Del suo corpo innocente
 Fa scudo a noi l'appassionato amore.

Aria

L'Autor d'ogni mio bene
 Scioglie le mie catene
 È stretto, è in fasce.
 Il tutto ei fè dal nulla,
 Eppur lo veggio in culla
 E in terra nasce.

Recitativo

Fortunati pastori,
 Giacchè v'è dato in sorte
 Che il signor della vita immortale,
 Increato respiri
 Fra di voi l'aure primiere!
 Al dolce suon giulivo
 Di zampogne innocenti
 D'un Dio fatto mortale
 Correte a celebrar l'alto Natale.

Aria

Tocco la prima sorte a voi, pastori,
 Perché si fa Gesù di Dio l'Agnello.
 Offrite alla sua cuna i vostri cuori!
 Mirate quanto è vago e quanto è bello!

Lasciate i vostri armenti
 E la capanna
 Abbandonate si le pecorelle.
 Ve' una speranza
 In lui che non v'inganna
 E chi vi può dar loco in fra le stelle.

רציטטיב

הוי, רוועים בני מזל,
 בקלקכם נפל
 כי בכם אדון האלמות נולד,
 ונשימתו הראשונה
 בקרבכם נשם!
 על כן לצלילי
 המתות חלילים
 מהרו לשמח באל שירד,
 ואוצו להגג את חג המולד.

אריה

אשריכם, הרועים, מה נאה גורלכם:
 ישוע הנה לשה האלהים!
 ליד ערש לדתו מסרו לבותיכם!
 ראו מה יפה הוא ואף נעים!

עזבו עדריכם,
 בקתתכם הטובה,
 הניחו בני צאן, עזים וכשבים.
 כי שמונים בנולד
 רב אמון ותקוה,
 מקומכם בזכותו הוא בין כוכבים.

דגדגון עס הגדולים

המלחינים הגדולים לילדים הקטנים

מנחה: איריס רגב

סדרה של 4 קונצרטים המציגה את המלחינים הגדולים של המוסיקה הקלאסית
הסדרה מיועדת לבני 4-9

1 פאן

רוני פורת מנצח

ירושלים, המינהל הקהילתי,
הגבעה הצרפתית

יום ד', 17.12.14 בשעה 17:00
מוזיאון תל אביב לאמנות
יום ה', 18.12.14 בשעה 17:00

3 טהופן

נועם זילברברג מנצח

ירושלים, המינהל הקהילתי,
הגבעה הצרפתית

יום ב', 30.3.15 בשעה 17:00
מוזיאון תל אביב לאמנות
יום ד', 1.4.15 בשעה 17:00

2 חוצר

אורי לשמן מנצח

ירושלים, המינהל הקהילתי,
הגבעה הצרפתית

יום ב', 9.2.15 בשעה 17:00
מוזיאון תל אביב לאמנות
יום ד', 11.2.15 בשעה 17:00

4 הייזן

יונתן שפנדורף מנצח

ירושלים, המינהל הקהילתי,
הגבעה הצרפתית

יום ד', 17.6.15 בשעה 17:00
מוזיאון תל אביב לאמנות
יום ה', 18.6.15 בשעה 17:00

מחיר הסדרה בתל אביב: 220 ₪

מחיר כרטיס בודד: 70 ₪

מחיר הסדרה בירושלים

(מקומות לא מסומנים): 160 ₪

מחיר כרטיס בודד: 55 ₪

רכישת מנויים בקופת התזמורת:

1-700-55-2000

בשיתוף

מוזיאון תל אביב לאמנות

ובין סתיו 1829 לבין מותו בחורף 1868, במה העביר רוסיני את זמנו? לאורך העשור הרביעי של המאה עמל על לייטוש "סטאבט מאטר" משובה והלחין קנטטה וכמה יצירות פליות. בשלהי חייו הלחין קובץ יצירות, רובן לפסנתר סולו וקצתן לקול ולליווי, והכתירו "חטאי גיל הזקנה". אך חוד החנית של התמסרותו בפרק ב' של שני חייו היה הבישול: במעונו הפריסאי אירח חברים והכין להם מטעמים, שכמה מהם מפארים תפריטי מסעדות יוקרה עד היום, כגון טוֹרְנֵדוֹ רוסיני (Tournedos Rossini), מאכל בשר עתיר קלוריות.

"סרנדה לתזמורת קטנה" שבה אנו חותמים את הקונצרט, נאה כקינוח של טרם פרידה, אף כי היא עשויה להיות יאה גם כמתאבן. הסרנדה נכתבה בשנת 1823, כלומר בתקופת שיא פעלתנותו של רוסיני, והיא עשויה נושא המוצג על ידי האנסמבל כולו, ואז רוב משתתפיו מאלתרים עליו אילתור שרשם בעבורם המאסטר. האנסמבל הקטן (כבכורת) מכיל חליל, אבוב, קרן אנגלית ורביעיית כלי קשת (שני כינורות, ויולה וצ'לו). אחרי אקדמה קצרה, האנסמבל כולו מציג את הנושא, ואז, לאורך ארבע הדקות הבאות, חמישה כלים סולניים פוצחים בווריאציות: הכינור הראשון תחילה, אחריו האבוב נוטל את רשות הדיבור, ואחריו - החליל והקרן האנגלית משמיעים את דברם. הצילו עמוק הצליל מסיים בחום. מהנים לא פחות משירת הכלים הם הדיאלוגים מלאי החן וההומור שביניהם. ובסיום, כבתחילה, הכל מצטרפים לידי שירה משולבת המאיצה והולכת לקראת הסיום החגיגי.

ב-38 השנים הראשונות ואת שתיקתו ב-39 הבאות: יש הגורסים שהעושר הפכו עצל; יש הטוענים כי סבל מהפרעה דוקוטבית או מזיבה; אחרים מעלים את מהפכת יולי 1830 בצרפת כעילה, כי זו רושעה את האופרה הצרפתית, אשר לה כתב רוסיני את אופרותיו האחרונות; יש התולים את הקולר בעליית הפופולאריות של נושפים בעורפן, כגון מייארבר וורדי, אוהבי ברק ודרמה. אם נשוב אל סטנדל, שכתב עליו ביוגרפיה, הוא אומר כי רוסיני שרף את יצירתיותו ומיצה את כוחו, בכך שלאורך שנים ישב והלחין אופרה הנוגעת באופרה, לעתים בהינף יד של שבועיים או שלושה.

בשלושת העשורים הראשונים של המאה התשע עשרה חלש ג'ואקיניו רוסיני על זירת האופרה האיטלקית, למן הקוטב הרציני ועד לקוטב הקומי. אחרי הצלחות כגון **סולם המשי, טנקרדי, האיטלקייה באלג'יר, הספר מסביליה, אوتלו ולה צ'ינרנטולה** (לכלוכית), התקבע בקרב מעריציו הכינוי "מוצרט האיטלקי", בעיקר על שום חיבתו לגאון האוסטרי, אך אולי גם משום שנדמה כי נשמתו של זה נתגלגלה בו: רוסיני נולד בפזארו שבאיטליה שלושה חודשים אחרי מות מוצרט בווינה.

רוסיני הפעים את קהלו בשליטתו הגמורה במוסכמות האופרה: כלולין שיחק באלמנטים מתנגשים של מעשה היצירה: קלילות העלילה מול העמקה בעיצוב הדמויות, לכידות מוסיקלית מול מילוי גחמות פרימדונות וכוכבים. לא רק באיטליה נודע שמו, כי אם בעולם: ב-1824, שנה אחרי שנולדה הסרנדה המענגת שנשמע היום, כתב הסופר הצרפתי סטנדל, "במהלך תריסר השנים האחרונות אין שם העולה בשיחות סלון ממוסקבה ועד נאפולי, מפריס ועד כלכותה יותר מרוסיני. גבולות תהילתו הם גבולות הגלובוס, וכל כולו בן 32". אחרי תפעמותו זו המשיך רוסיני להלחין עוד חמש שנים, ואז באוגוסט 1829, בהיותו בן 38 בתום הלחנת וילהלם טל, הניח את קולמוסו ולא כתב עוד אופרות.

גם כך הספקו גדול: אם את האופרה הראשונה השלים בהיותו בן 18, ואת האחרונה כעבור 20 שנה, הרי שסך ארבעים אופרות, רובן מוצלחות, הוא תנובה יפה. תיאוריות רבות מנסות להסביר את נמרצותו

True Love

Ronen Borshevsky conductor
Mari Moriya soprano (Japan)
Zvi Orleansky cello (Israel)
Marina Minkin continuo (Israel)

Johann Friedrich Fasch (1688-1758)
Orchestral Suite in G Major

Thomas Arne (1710-1778)
Cantata: "The Morning"

Attilio Ariosti (1666-1729)
Cantata: "L'amore Onesto"
("Virtuous Love")

Intermission

Naama Tamir (1984)
"Spring Fantasies" for chamber
orchestra (World premiere)

Alessandro Scarlatti (1660-1725)
Christmas Cantata

Gioachino Rossini (1792-1868)
Serenade for small ensemble

Jerusalem / Jerusalem Theater, Henry Crown Hall
Tuesday, November 18 2014 at 20:00

Tel Aviv / Tel Aviv Museum of Art
Thursday, November 20 2014 at 20:30 (Saturday series)
Friday, November 21 2014 at 13:00
Sunday, November 23 2014 at 20:00

Karmiel / Performing Arts Center
Monday, November 24 2014 at 20:30

The Israel Camerata Jerusalem

Music Director and Founder: **Avner Biron**

Advisor: **Josef Bardanashvili**

The musicians

*principal player **assistant principal

1st Violin

Matan Dagan*
Natasha Sher*
Carmela Leiman**
Michael Boyaner
Denice Djerassi
Sophia Kirsanova
Roman Yusupov

2nd Violin

Andrea Hallam*
Étienne Meneri*
Eduard Reznik**
Anna Kobzareva
Michael Kontsevich
Keren Shoshani

Viola

Michael Plaskov*
Doron Alperin
Boris Rimmer
Andrei Shapelnikov

Cello

Yefim Eisenstadt*
Marina Katz*
Zvi Orleansky*
Alexander Sinelnikov**
Bass
Dmitri Rozenzweig*
Genadi Litvin

Flute

Esti Rofé*
Oboe
Muki Zohar*
Ori Meiraz

Bassoon

Mauricio Paez*
Kristijonas Grigas

French Horn

Alon Reuven*

Honorary fellow violonist: Arik Kobiliansky

Guest musicians: Michael Melzer, recorder; Noam Fresco, horn; Karen Phenpimon-Zehavi, percussion

Board of Directors and Members of Association

*Member of the board

Prof. Ruth Arnon*, Chairman
Jacob Aizner*
Dr. Hanan Alon
Talma Barabash-Knoller, CPA
Prof. Avi Ben Basat*

Prof. Shlomo Biderman
Prof. Shmuel Cabilly
Robert Drake
Izaak Elron*
Prof. Menachem Fisch*

Prof. Benny Geiger*
Efrat Weiman Gershony
Yair Green*
Prof. Moshe Hadani*

Prof. Uri Karshon
Raanan Kop, CPA
Nissim Levy
Yair Mendels

Amnon Nadav
Dov Shafir
Baruch Shalev*
Ilan de Vries

Administration

General Manager: **Ben-Zion Shira**
Administrative Manager: **Michael Kontsevich**
Producer and Librarian: **Moran Magen**

Marketing Manager: **Tamar Umansky**
Sales: **Dagan Feder**
Stage Manager: **Valery Aksyonov**

Legal Advisor: **Adv. Ami Folman**
Accountant: **Sarit Yitshaki**

Office: 13 HaHagana St. (HaGiv'a HaTsarfatit) Jerusalem | Tel: +972-2-5020503 Fax: +972-2-5020504

Internet: www.jcamerata.com | Email: info@jcamerata.com

The Orchestra is supported by: The Ministry of Culture and Sport | The Municipality of Jerusalem
and by the generous support of various donors.

SEASON
31
2014-2015

THE ISRAEL CAMERATA JERUSALEM
MUSIC DIRECTOR: AVNER BIRON

TRUE LOVE